

Nederlandse muziek in Londen

Tijdens het weekend van 7, 8 en 9 september en op donderdagavond 13 september j.l. werd onder de titel 'Dutch Cornucopia' (Nederlandse hoorn des overvloeds) een keur aan Nederlandse muziek uitgevoerd in het Londen Warehouse en in Cadogan Hall. Tijdens de drie concerten in The Warehouse klonk vrijwel uitsluitend Nederlandse eigentijdse kamermuziek door het Calefaxkwintet, Jörgen van Rijen en Arnold Marinissen, en door Ensemble Zigurat met werken van Guus Janssen, Ron Ford, Mayke Nas, Jacob ter Veldhuis, Anthony Fiumara, Martijn Padding, Louis Andriessen, Michel van der Aa, Theo Loevendie en een aantal andere componisten.

Ging het in The Warehouse vooral om hedendaagse kamermuziek, in Cadogan Hall stond orkestmuziek met solisten op het programma, zij het dat het London Festival Orchestra feitelijk een kamerorkest is. Het aardige van de programmering in Cadogan Hall was dat nieuwe Nederlandse muziek gespiegeld werd aan een muziekhistorische context van oudere werken. De muziek van Loevendie vormde de verbindende schakel tussen beide programma's. Na een van de Concerti van Van Wassenaer volgde muziek van Robin de Raaff (Pianoconcert met Ralph van Raat) en Hendrik Andriessen (*Miroir de Peine* met sopraan Hanneke de Wit) en na de pauze zorgde Loevendies muziek voor een levendige afwisseling met muziek van Badings en Diepenbrock (*Ouverture De Vogels*). Dat de componist zelf optrad in zijn *5 Drives* als improviserende saxofoonsolist vormde een aantrekkelijke bijzonderheid. Verschillende recensenten hebben met grote waardering over dit concert geschreven, zo schreef Robert Maycock

van *The Independent*: 'the Cornucopia title of this concert was certainly apt: from six wildly assorted sources came music of quality and surprise'. Leuk om dat eens vanuit het buitenland te horen. Dat kwam mede door de solisten die geprezen werden om hun stijlvolle en warme pleidooien.

De dirigent die dit (en nog veel meer) op zijn verlanglijstje had is Ross Pople (62), afkomstig uit Nieuw Zeeland en van oorsprong cellist. Pople heeft zich zowel bij Donemus als bij het Nederlands Muziek Instituut georiënteerd op ouder en nieuwer repertoire. Dat kwam in hoofdzaak voort uit nieuwsgierigheid naar de muziek van een land dat in de Gouden Eeuw zo succesvol was met zijn schilderkunst en om die reden op muziekgebied toch ook een interessante geschiedenis moest hebben. Daarvan zouden toch heel wat composities getuigenis moeten kunnen afleggen. Daarin werd hij niet teleurgesteld. Pople vond niet alleen uitdagende eigentijdse muziek, maar ontdekte ook heel wat oudere meesters. Zijn grootste ontdekking was de muziek van Henk Badings. Van Badings heeft hij nu in Londen het voor strijkorkest geschreven *Largo en Allegro* uit 1935 gespeeld (oorspronkelijk opgedragen aan Bertus van Lier). Maar uiteindelijk is deze uitvoering bedoeld als opmaat van een uitvoering die Pople van Badings' oratorium *Apocalyps* (1948) wil geven. *Apocalyps* is een werk van ongeveer 100 minuten, op teksten uit het bijbelboek 'Openbaringen' van de apostel Johannes en geschreven in opdracht van de gemeente Rotterdam. Pople herkent in dit werk de aantrekkelijke (koor-)schrijfstijl die je ook vindt bij componisten als Elgar en Walton en dat is precies waarnaar hij op zoek was.

Henk Badings CD's

Deze bijdrage verschijnt in het novembernummer als het Badingsfestival in Rotterdam, dat half oktober plaatsvindt, al weer achter de rug is. Dat is, als ik goed ben geïnformeerd, het meest veelzijdige en grootschalige festival dat deze componist in zijn honderdste geboortjaar ten deel is gevallen. Zowel koormuziek, orgelmuziek, kamermuziek en symfonische muziek stond op de programma's, afgewisseld met een kort seminar. Wel was er in Weert een sympathiek festival in de tweede helft van juni. Dat was echter vooral uit kamermuziek samengesteld, gecentreerd rond de Academie voor muziek en dans en verzorgd door studenten en docenten. Ik hoop dat er veel mensen zijn geweest. Hoe dan ook, deze aandacht lijkt me aan de magere kant voor een componist met zo'n groot, veelzijdig en belangwekkend oeuvre. Hopelijk zijn inmiddels enkele CD's verschenen, waarvan ik weet dat ze eraan komen, waardoor Badings' muzikale persoonlijkheid meer contouren krijgt. *Basta Records* bereidt een dubbel-cd voor met elektronische muziek van Badings, het *Orchestre d'Auvergne* o.l.v. Arie van Beek komt met een cd met strijkerssymfonieën en concerten (met o.a. altiste Nabuko Imai als solist) en voor het label *CPO* is een cd met drie symfonieën opgenomen door het Janacek-orkest uit Ostrava o.l.v. David Porcelijn. Misschien is die laatste CD wel de belangrijkste of meest veelbelovende uitgave, omdat *CPO* het volledige symfonisch oeuvre van Badings wil uitbrengen. Dat is een echte verrassing. Hopelijk laat *CPO* zich niet afschrikken door de meer dan twintig soloconcerten!

Frits Zwart

Iconografie van Het Nederlands Muziek Instituut

De sopraan Jo Vincent, portretfoto d'Ora (Dora Kallmus), Paris, (1938).

Met opdracht aan de voorzitter van het Concertgebouwbestuur, Dr. H.P. Heineken, december 1938.

Jo Vincent (1898-1989) was een leerling van o.a. Cornelia van Zanten en werd gezien als de opvolger van de sopraan Aaltje Noordewier. Als 'Juffrouw Jo' was ze assistente van Catharina van Rennes in Utrecht. Haar vader was Jacob Vincent, beiaardier van het Paleis op de Dam in Amsterdam.

Jo Vincent debuteerde in december 1924 bij het Concertgebouworkest o.l.v. Willem Mengelberg. In de opnamen die er van Mengelberg bestaat van de Vieder Symfonie van Mahler vertolkt zij de sopraansolo uit het laatste deel.

In 1953 nam Jo Vincent afscheid van het podium.

Naast haar internationale carrière als concertzangeres wijdde zij zich met het Jo Vincentkwartet (met de alt Theodora Versteegh, de tenor Evert Miedema en de bariton Willem Ravelli) ook aan religieuze muziek en trad in talrijke kerken in Nederland op. Met dit repertoire van Psalmen, Gezangen en liederen van Johan de Heer trad zij ook op voor de NCRV-microfoon en maakte plaatopnamen.

In 1955 verschenen herinneringen van Jo Vincent onder de titel *Zingend door het leven*.

De foto is afkomstig uit het archief van Willem Mengelberg, inv.no. F 5228